

CREACIÓ LITERÀRIA: REVOLUTION

Una idea, un somni, un llibre.

Hermione Granger

Tutors: Emili Benito / Gemma Darnés

2018/19

ÍNDEX

I. INTRODUCCIÓ	3
II. PART TEÒRICA	5
i. Contextualització	6
i. El càncer de mama	6
i. Què és	6
ii. Síntomes	8
iii. Estadis del càncer de mama	9
iv. Tractaments	11
v. El càncer de mama en xifres	14
vi. Curiositats	16
ii. Elements constitutius de la novel·la	18
i. Ambientació	18
ii. Punts de vista del narrador	19
iii. Discurs de la novel·la	20
iv. Estructura de la narració	21
v. Personatges	22
III. PART PRÀCTICA	24
i. Sinopsi de la novel·la	25
IV. CONCLUSIONS	26
V. WEBGRAFIA	27
VI. AGRAÏMENTS	28
VII. ANNEXOS	29
Annex I: Entrevistes	30
i. Entrevista a Nassira Ghanam	30
ii. Entrevista a Mohamed Ghanam	33
iii. Entrevista a Khamissa Lebrahimi	35
Annex II: Taula de la novel·la	37
Annex III: Arbre genealògic	38
Annex IV: Disseny de la portada del llibre	39

I. INTRODUCCIÓ

Els llibres sempre m'han agradat. Des de ben petita, em passava hores i hores llegint. Era la meua manera d'evadir-me de la realitat i entrar en un món totalment diferent. Recordo quan de tants llibres que comprava vaig acabar omplint la prestatgeria de casa. Els meus pares em van dir que havia de quedar-me amb uns quants i jo m'hi vaig negar. Cada un d'ells era un món diferent, no podia escollir. Davant aquesta situació, la meua mare em va portar a un lloc. Hi havia prestatgeries a tot arreu i estaven plenes de llibres, era una biblioteca. Va ser un gran descobriment, cada divendres agafava tres llibres i els portava a casa per llegir. Quan els havia de tornar em posava una mica trista perquè m'encantaven.

Però mai m'havia plantejat escriure un llibre, fins que als tretze anys la meua mare m'ho va proposar. Vaig estar totes les vacances d'estiu escrivint. En acabar-ho no sabia què fer amb aquell manuscrit i em van parlar de les editorials. Vaig enviar-ho a unes quantes però totes em van respondre amb un "no". Potser no servia per ser escriptora així que ho vaig deixar estar. Des d'aquell moment no em vaig atrevir a escriure'n un altre. Tenia clar que no servia per escriure. Fins que vaig arribar a primer de batxillerat i ens van parlar del treball de recerca.

Em va costar molt escollir el tema pel treball de recerca, alguns companys ho tenien bastant clar però alguns estàvem molt perduts. Només sabia que volia fer una cosa que m'agradés de veritat.

En una classe de català, la professora va començar a dir-nos idees i vaig pensar que seria un bon moment per tornar a intentar a escriure una novel·la. Però no sabia sobre què escriure. Quan tornava cap a casa, vaig veure una dona plorant. Alguns havien anat a consolar-la. Resulta que la seva parella l'havia agredit. No entenc com encara en el segle XXI passen aquestes coses. Vaig reflexionar sobre el que havia passat i tenia clar que volia parlar sobre les dones. Almenys tenia clar el tema, només em faltava concretar-ho.

Finalment, vaig decidir parlar sobre el càncer de mama, ja que la meua tieta havia passat per aquest moment molt dur que em va marcar molt. També volia parlar sobre el feminisme perquè durant aquests últims anys el seu significat ha canviat.

L'objectiu principal d'aquest treball era conèixer més a fons el món de l'escriptura i comprendre millor el concepte de feminisme. A més, volia fer una recerca profunda del càncer de mama, ja que cada any augmenta el nombre de dones que ho pateixen. Un altre objectiu que em vaig proposar va ser publicar la meua novel·la a través de la plataforma *Create Space*, de l'empresa *Amazon*.

El treball està organitzat en set parts: la primera és la introducció, la segona és la part teòrica, on es troba la contextualització, aquí explico en diferents punts, el càncer de mama. Després trobem els elements constitutius de la novel·la, com per exemple, l'ambientació, els punts de vista del narrador... En la part pràctica hi trobem la sinopsis de la novel·la i la novel·la com a tal que no està inclosa dins d'aquest treball. Finalment hi ha, les conclusions, la bibliografia, els agraïments i els annexos, on podem trobar les entrevistes que s'han realitzat, la taula de la novel·la, l'arbre genealògic dels personatges principals de la novel·la i el disseny de la coberta del llibre.

Cal dir que, les imatges d'aquest treball s'han extret d'internet i que la novel·la no és real, només està inspirada en la meva tieta i en totes les injustícies que han vist els meus propis ulls, on s'ha maltractat o jutjat a un individu innocent.

Només vull dir que poder tenir la teva pròpia novel·la a les teves pròpies mans és la satisfacció més gran que hi pot haver. Sobretot quan penses en les hores que hi has dedicat, l'esforç constant, els moments d'estrès i d'alguns emocionants.

II.PART TEÒRICA

“Soc més forta del que pensava que era”

Sally Norman

i.Contextualització

i. El càncer de mama

i.Què és

Per entendre tot aquest món del càncer necessitem buscar el seu origen, les cèl·lules. Aquestes són la unitat bàsica, estructural i funcional de tots els éssers vius.

Totes les cèl·lules tenen un cicle vital, normalment, creixen i es divideixen per formar noves cèl·lules que el cos necessita. Quan les cèl·lules envelleixen, moren i són reemplaçades per les noves.

Però de vegades aquest cicle es pot alterar. Les cèl·lules no moren quan ho haurien de fer i alhora en van creant de noves, o sigui, tornen a ser cèl·lules mare per un "error" en el codi genètic. A causa d'això, l'organisme té un excés de cèl·lules que no hauria d'haver-hi. Aquestes cèl·lules formen una massa o un teixit que es denomina tumor.

I aquí és on hi ha el problema. Aquests tumors poden ser benignes, o sigui, només creixen fins a una determinada mida, no destrueixen cèl·lules normals, creixen de manera ordenada, no es propaguen a altres teixits i normalment no produeixen efectes secundaris greus. Aquests són fàcils d'eliminar, normalment s'extirpen amb una operació quirúrgica.

Però aquests tumors no són el càncer, són els tumors malignes. Normalment creixen molt ràpidament però hi ha excepcions. A més a més, destrueixen cèl·lules, teixits i òrgans. Això pot provocar la metàstasi que consisteix en teixits i òrgans que creixen de manera desordenada, ja que les cèl·lules es propaguen als teixits d'altres òrgans del cos. Normalment no produeixen efectes secundaris greus. Si no es controla el seu creixement, ocasionen la mort.

En el cas del càncer de mama, el tumor maligne s'origina en la mama, situada en el pit.

La mama és la glàndula que s'encarrega de la producció de llet durant el període de lactància. Aquesta està constituïda per una sèrie de lòbuls i lobels què elaboren la llet. Com podeu veure en la *figura 2* aquests lòbuls i lobels estan units per una sèrie de tubs denominats productes o conductes galactòfors que condueixen la llet cap al mugró.

Els vasos sanguinis proporcionen sang a la glàndula i als vasos limfàtics que s'encarreguen de recollir la limfa¹. Els vasos limfàtics estan formats per petites formacions arrodonides anomenades ganglis limfàtics.

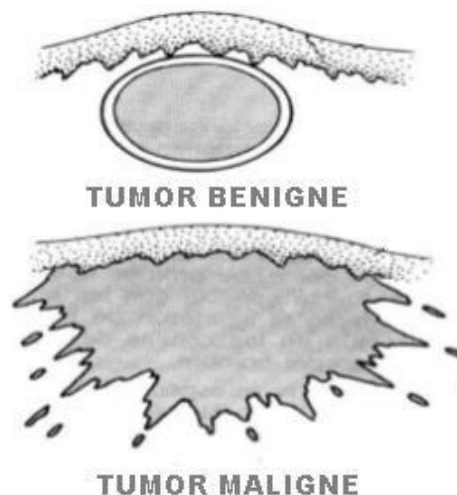

Figura 1. Diferència tumor benigne tumor maligne

¹ La limfa és un líquid transparent que realitza diverses funcions, per exemple, defensar l'organisme.

1. Caja torácica
2. Músculos pectorales
3. Lóbulos
4. Superficie del pezón
5. Areola
6. Conducto lactífero
7. Tejido adiposo
8. Piel

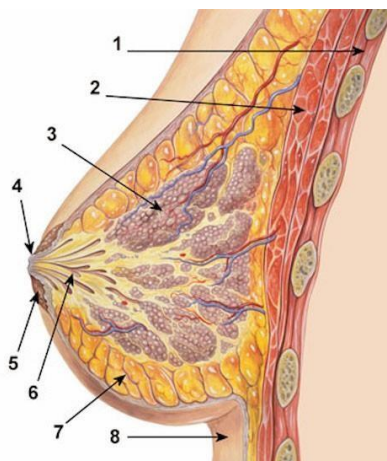

Figura 2. Parts de la mama

Com la majoria sabreu, les mames pateixen més canvis que cap altre òrgan. Sobretot en la pubertat, ja que, comencen a créixer i normalment comencen els cicles menstruals i les hormones sexuals femenines com els estrògens i la progesterona influeixen molt.

En la menopausa, els cicles menstruals desapareixen a causa dels canvis hormonal i gran part de la glàndula mamària s'atrofia i és substituïda per greix.

El nostre organisme té un mecanisme molt complex. Està format per un conjunt d'òrgans que estan envoltats per cèl·lules. Aquestes es divideixen de forma regular per tal de reemplaçar a les ja envellides o mortes; i mantenir així un equilibri i el correcte funcionament dels diferents òrgans.

Aquest procés conté una sèrie de mecanismes que indiquen a la cèl·lula tots els passos que ha de fer, com i quan. Quan aquests mecanismes s'alteren en una cèl·lula, aquesta i els seus descendents inicien una divisió incontrolada que, amb el temps, donarà lloc (en el cas del càncer de mama) a un tumor maligne en el teixit de la glàndula mamària.

Aquestes cèl·lules amb el pas del temps adquiriran l'habilitat de desplaçar-se i crear nous tumors en altres parts de l'organisme. Aquest procés que hem esmentat abans es coneix amb el nom de metàstasi.

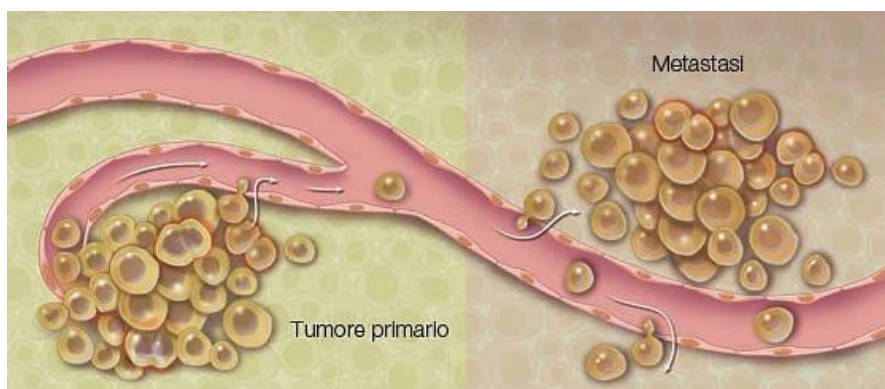

Figura 3. Esquema de la metàstasi

Per això, com més abans es diagnostiqui el càncer, menys probabilitat hi haurà que s'hagi produït una metàstasi.

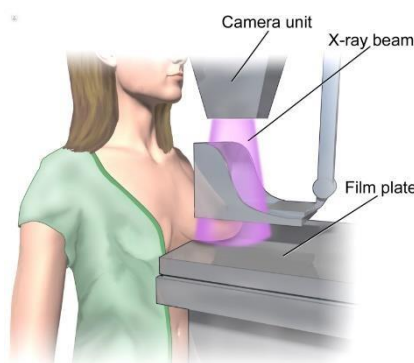
ii. Síntomes

El síntoma més freqüent que ha ajudat a detectar el càncer de mama és l'aparició d'un o més bony a la mama o en l'aixella. Això sí, si tens un bony, no significa que tens càncer. És més, les dues causes més comunes de bony en les mames, són la malaltia fibroquística que produeix canvis en les mames que no són canceroses i que poden causar bony, sensibilitat al tacte i dolor. L'altra causa són els quists, són petits sacs plens de líquid que poden formar-se en les mames. Dit això, sempre que notis algun bony, acudeix al teu metge per assegurar i prevenir.

Un altre síntoma és l'irritació o enfonsaments a la pell de la mama.

També la secreció del mugró que no sigui llet materna és un dels principals símptomes. A vegades pot sortir fins i tot sang, però aquest símptoma normalment passa quan el càncer està en una fase molt avançada.

El càncer és bastant complicat de detectar, ja que, normalment no hi ha cap dolor que pugui fer-nos dubtar. Cal dir que els símptomes del càncer poden ser diferents en cada persona. Una de les recomanacions que ens donen els especialistes, és fer-nos una mamografia. Això consisteix en una prova que es realitza una exploració de la mama a través de raigs x.

Mammogram
Figura 4. Prova de mamografia

La manera en què les mames es veuen i se senten també pot ser afectada per la menstruació, la

maternitat, pujar o baixar de pes, i per certs medicaments. Així mateix, les mames tendeixen a canviar amb l'edat.

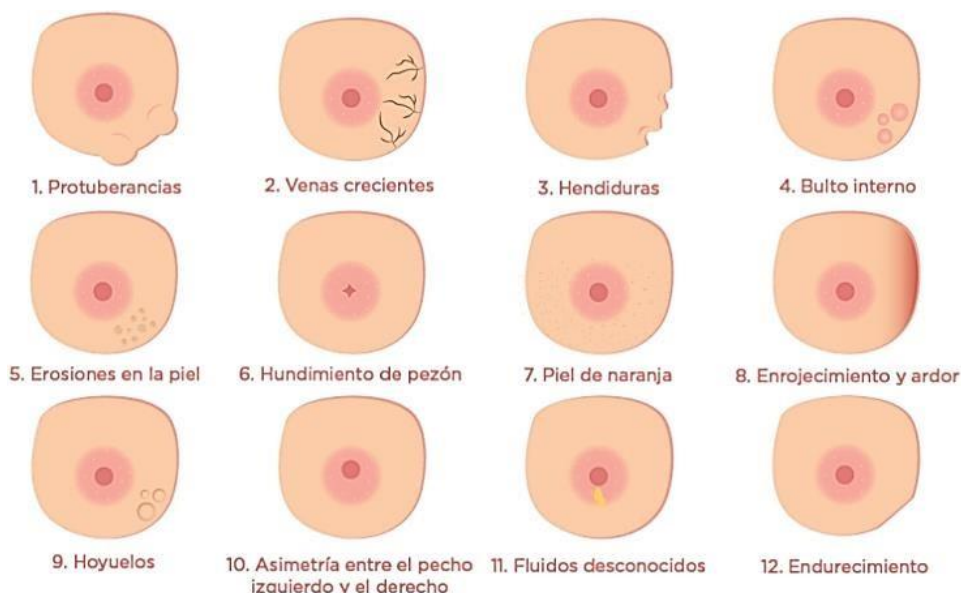

Figura 5. Síntomes del càncer

iii. Estadis del càncer de mama

Després de diagnosticar el càncer de mama es fan diverses proves per veure en quina etapa està el tumor, el seu creixement, el grau d'extensió i altres factors per triar el tractament més adequat.

El grau d'extensió (també s'anomena estadiatge del tumor) és una part clau per conèixer el tumor. Hi ha diferents estadis:

Estadi 0 (carcinoma *in situ*)

Carcinoma *in situ* lobular (LCIS): grup de cèl·lules anormals que romanen en el mateix lloc en el qual es van formar, normalment dintre del conducte del lòbul. No es van disseminar. Rarament és un tumor invasiu, però la seva presència incrementa el risc de càncer en les mames.

Carcinoma ductal *in situ* (DCIS): també conegut com a cocarcinoma intraductal. Les cèl·lules canceroses es troben dintre del conducte. En aquest estadi no s'ha estès a les estructures properes, però podria créixer i passar a carcinoma invasiu si no es tracta.

Estadi I

És l'estadi inicial del càncer invasiu de mama. El tumor afecta les estructures properes però no s'ha estès fora de la mama. La seva mida no sobrepassa els 2 cm i els ganglis no estan afectats.

Estadi II

En aquest estadi es poden donar diverses situacions:

El tumor no sobrepassa els 2 cm però s'estén als ganglis limfàtics de l'aixella.

El tumor té una mida de 2 a 5 cm i pot estar disseminat o no als ganglis de l'aixella.

El tumor és més gran de 5 cm, però no s'estén als ganglis de l'aixella.

Estadi III

En aquest estadi el tumor pot ser gran i estar disseminat a la mateixa mama i als ganglis de l'aixella. També s'anomena càncer localment avançat. Es pot donar una de les situacions següents:

Estadi III A:

El tumor és més petit de 5 cm, està disseminat als ganglis de l'aixella, els quals estan adherits a altres estructures properes. El tumor és més gran de 5 cm i està disseminat als ganglis de l'aixella.

Estadi III B:

Podem trobar diferents situacions:

El càncer ha crescut i s'ha estès a la pell o a la paret toràcica.

El càncer s'ha disseminat als ganglis de l'aixella en forma massiva.

El càncer s'ha disseminat als ganglis limfàtics mamaris interns o de la paret toràcica.

Càncer inflamatori de mama: aquest és un tipus molt poc freqüent d'estadi III B. Es caracteritza perquè la mama està envermellida i inflamada perquè les cèl·lules canceroses obstrueixen els vasos limfàtics de la mama.

Estadi III C:

El tumor s'ha estès als ganglis de la paret toràcica i l'aixella. També als ganglis supra i infraclaviculars

Estadi IV

En aquest estadi, el càncer està molt avançat. La metàstasi és a distància. El càncer s'ha disseminat a altres parts del cos.

Càncer recurrent

Es produeix quan, passat un temps després d'haver tingut càncer de mama, torna a aparèixer localitzat a la mama, a la paret toràcica o en una altra part del cos.

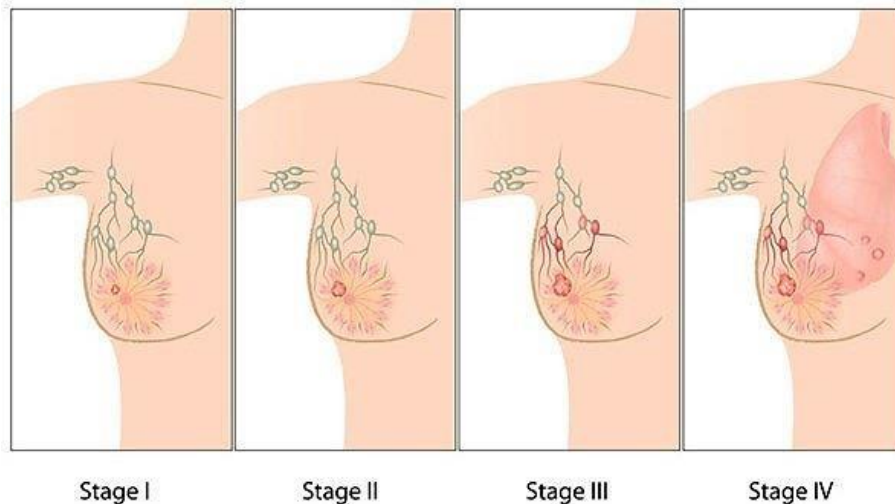

Figura 6. Estadis del tumor

iv.Tractaments

Els plans de tractament es basen en el tipus de càncer de mama, la seva etapa i qualsevol situació especial. Per exemple, a una dona embarassada se la tractarà d'una manera i a una dona d'una edat avançada d'una altra. També dependrà d'altres factors, incloent-hi la seva salut general i les seves preferències personals.

Al pacient se li dóna el coneixement dels diversos tractaments que existeixen, amb els seus avantatges i inconvenients. Cal remarcar que moltes dones realitzen més d'un tractament.

Si el pacient decideix realitzar un tractament estàndard, hi haurà les següents opcions.

Tractaments locals: són tractaments que tracten el tumor sense afectar a la resta de l'organisme. Alguns exemples de teràpia local més utilitzats són:

Cirurgia: en la majoria de dones s'utilitza algun tipus de cirurgia. Pot fer-se per eliminar el tumor tant com sigui possible, per descobrir si el càncer s'ha propagat als ganglis limfàtics, per una reconstrucció del pit...

Hi ha dos tipus principals de cirurgia per extreure el càncer de mama:

Cirurgia amb conservació del pit: només s'extirpa únicament la part del pit que té càncer.

Mastectomia: és la més comuna i consisteix a extirpar totalment el pit. Hi ha diferents tipus de mastectomia.

Figura 7. Representació de mastectomia

Radioteràpia: consisteix a utilitzar raigs o partícules d'alta energia per eliminar les cèl·lules del càncer. Normalment s'administra després de la cirurgia. Pot causar efectes secundaris com inflamació del pit, envermelliment, descamació de la pell, enfosquiment de la pell, entre d'altres. Hi ha dos tipus principals de radioteràpia:

Radioteràpia externa: la radiació prové d'una màquina que està fora del cos. Aquest és el més utilitzat en la radioteràpia.

Radiació interna: també conegut com a braquiteràpia. Una font radioactiva es col·loca dins del cos per un període de temps molt curt. Hi ha dos tipus: la *braquiteràpia intersticial* (amb tubs) o la *intracavitària* (amb un dispositiu).

Tractaments sistèmics: Són tractaments que s'utilitzen els medicaments. Es consideren teràpies sistèmiques perquè poden arribar a gairebé a totes les cèl·lules canceroses de qualsevol part del cos. Poden ser administrades per via oral o per via intravenosa. Depenent del tipus de càncer de mama, es poden utilitzar diferents tipus de tractament amb medicaments, inclosos.

Quimioteràpia: és un tractament que combina diferents tipus de medicament contra el càncer. És el tractament més conegut i més utilitzat. Té diversos efectes secundaris, entre ells, la caiguda del cabell, diarrea, canvi en el pes, canvis en la menstruació... Aquest tractament s'utilitza en diverses situacions.

Abans de la cirurgia: també conegut amb el nom de *quimioteràpia neoadjuvant*. S'utilitza per reduir la mida del tumor fins que sigui prou petit per poder extirpar-ho sense problemes. Aquest tractament és un dels més utilitzats en la quimioteràpia, ja que, redueix significativament el risc de tornar a patir un càncer de pit.

Després de la cirurgia: també conegut amb el nom de *quimioteràpia adjuvant*. Aquesta s'utilitza per eliminar les restes de les cèl·lules canceroses que puguin haver quedat. Aquest tractament, ajuda a reduir la possibilitat que torni el càncer de mama.

Per càncer de mama avançat: s'utilitza per a les persones amb un càncer de mama molt avançat, o sigui, el tumor s'estén fora del pit i de la zona de l'axil·la.

Figura 8. Sessió de quimioteràpia per via intravenosa

Teràpia hormonal: aquest tractament s'utilitza normalment després de la cirurgia per ajudar a reduir el risc de tornar a patir càncer de mama. S'utilitza sovint per a dones que pateixen càncer de mama amb receptors d'hormones positius.

Teràpia dirigida: aquest tractament actua de forma de diferent que tots els altres tractaments. Està dissenyat per bloquejar el creixement i l'extensió de les cèl·lules canceroses. És especialment utilitzada per a la gent que té la proteïna HER2, que promou el creixement d'aquestes cèl·lules. Els medicaments d'aquesta teràpia, en alguns casos han estat més efectius que la quimioteràpia.

Algunes persones opten per mètodes complementaris o alternatius per tractar el càncer de mama. Alguns d'aquests mètodes inclouen vitamines, herbes, dietes especials... També s'utilitzen tècniques més tradicionals com l'acupuntura, massatges... Tot això es coneix amb el nom de medicina complementària. No s'ha de confondre amb la medicina alternativa, ja que aquesta substitueix el lloc de la medicina convencional. En canvi, la complementària es combina amb la medicina convencional.

Els experts recomanen que no s'utilitzi la medicina alternativa, ja que mai s'ha de reemplaçar cap part del tractament convencional com, per exemple la quimioteràpia. En canvi, la medicina complementària és una gran ajuda pel tractament convencional.

Figura 9. Acupuntura

Amb tots aquests tractaments explicats, cal dir que cap d'aquests és 100% efectiu, però cada dia s'està investigant per trobar la cura pel càncer.

v. El càncer de mama en xifres

Les dones occidentals són les que més pateixen el càncer de mama en tot el món. En aquest gràfic de barres i línies, extreta de la pàgina oficial de l'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC) de l'any 2017, podem observar els nous casos diagnosticats de càncer de mama a Espanya, distribuït per franges d'edat.

A Espanya, l'any 2017 es van diagnosticar 26.350 casos nous de càncer de mama amb

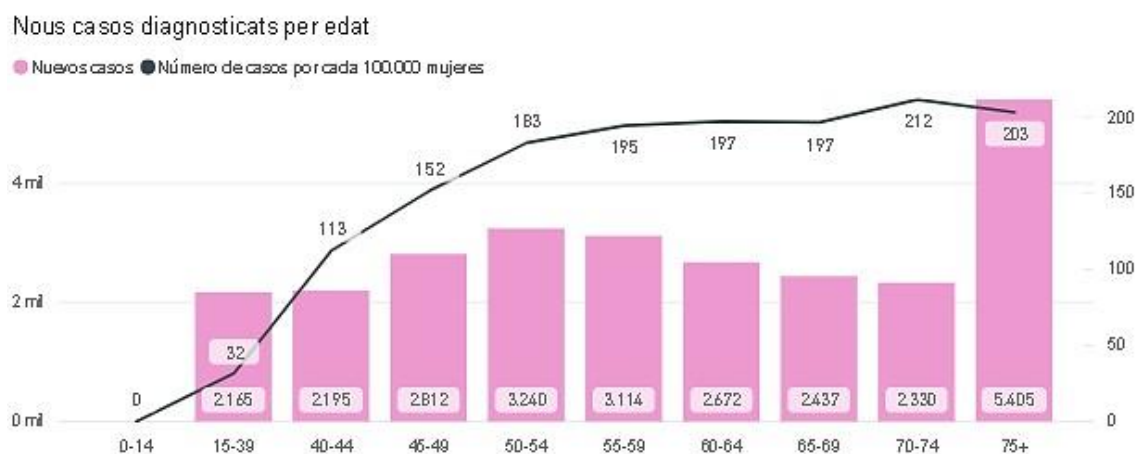

Figura 10. Gràfic de barres de l'any 2017 sobre els nous casos diagnosticats per edat de càncer de mama. (Extret de la pàgina AECC)

el qual podem dir que és el càncer més freqüent en la dona, ja que representa el 29% de tots els càncers diagnosticats en les dones espanyoles. En el mateix any, cap home va ser diagnosticat amb càncer de mama.

Si analitzem el gràfic, podem observar que conté tres eixos. L'eix horitzontal representa les franges d'edat (0-14, 15-39, 40-44, ...). L'eix vertical dret és el nombre de casos per cada 100000 dones en xifres absolutes (0,50,100, ...). L'eix vertical esquerre són els nous casos diagnosticats de càncer de pit, representada en milers (0 mil, 2 mil, 4 mil, ...).

Se'ns presenten dos tipus de gràfics. Per tant, el primer és de barres. Aquesta, ens serveix per comparar els nous casos diagnosticats per franges d'edat. Aquest, la màxima incidència ha estat en la franja de més de setanta-cinc anys, aquestes ja estan en una edat avançada i són més propenses a patir aquest tipus de càncer perquè com totes les altres malalties, l'edat és un dels factors de risc. Concretament hi ha hagut 5405 casos nous en aquesta franja.

De 0 a 14 anys no s'ha diagnosticat cap cas en el 2017. Aquesta és la xifra més baixa que hi ha, així doncs, podem observar que els casos diagnosticats comencen de 15 a 39 anys, amb 2165 dones. Poden tenir càncer per diferents causes, com per exemple, per herència, la genètica o si vas rebre radiació a la cara d'adolescent per tractar l'acne (cosa que ja no es fa), tots aquests factors creen major risc de contraure càncer de mama en un futur.

El segon gràfic és de línies. Aquest, ens mostra el nombre de casos per cada cent mil dones, per franges d'edat. El nombre més gran de casos és en la franja de 70 a 74 anys, amb 212 casos diagnosticats per cada 100000 dones. La franja de 0 a 14 anys no hi ha

casos diagnosticats com he esmentat abans. La franja on hi ha menys casos diagnosticats és la de 15 a 39 anys. En total són 32 casos per cada 100000 dones.

Com he pogut comprovar, el creixement de la línia va en proporció al gràfic de barres, i cada vegada que l'edat augmenta hi ha més dones que pateixen aquest tipus de càncer. Però, gràcies als nous tractaments, la mortalitat es va reduint de mica en mica i els índexs de supervivència estan a prop del 85%.

vi. Curiositats

Cada any, el 19 d'octubre se celebra el Dia Contra el Càncer de Mama com a recordatori del compromís de tota la societat en la lluita contra el càncer de mama. Però per què s'utilitza un llaç rosa per commemorar aquest dia?

El llaç s'ha utilitzat en diverses ocasions com a símbol universal de suport per moltes causes.

La primera vegada que es va utilitzar va ser en La crisi dels ostatges de l'Iran. Va començar el 4 de novembre de 1979 després de la Revolució Iraniana a Teheran, on van ser segrestades 66 persones a l'Ambaixada dels Estats Units, a qui els iranians exigien que lliuressin a Mohammad Reza Pahlavi, el darrer xa2 iranià, a l'exili.

Figura 11. Llaç rosa

El conflicte no es va solucionar fins al 1981, quan l'Iran va accedir a alliberar els ostatges³ després de la mort del xa a causa del càncer. Entre els 53 rescatats estava Bruce Laingen, un cap de la missió diplomàtica a l'ambaixada dels EUA a Teheran.

Als 53 nord-americans se'ls va mostrar suport de forma silenciosa amb un llaç groc. Deu anys després, l'actor Jeremy Irons en el lliurament dels premis Tony de 1991, com a mostra de suport del grup Visual AIDS que es dediquen a la lluita contra el VIH, va copiar la idea del llaç, però ell amb un llaç de color vermell.

Els llaços es van començar a estendre com a símbol de mostra de suport. Va arribar el famós llaç a les mans de Charlotte Hayley, però era de color préssec. I va ser el que va col·locar al costat d'una targeta en la qual es podia llegir: "El pressupost anual de l'Institut Nacional per al Càncer d'Estats Units és de 1.800 milions de dòlars i només un cinc per cent es destina a prevenció del càncer. Ajuda'ns a despertar als nostres legisladors i als Estats Units vestint aquest llaç". Va distribuir milers d'aquestes targetes en supermercats i enviant-les per correu a les dones amb un poder econòmic més alt del país.

La seva idea va cridar l'atenció d'Alexandra Penney, editora de la revista 'Self', la qual, el 1992, estava escrivint sobre el mes d'octubre i el seu homenatge a la lluita contra el càncer de mama. Penney es va posar en contacte amb Hayley, però aquesta va rebutjar la seva idea perquè segons Hayley era massa comercial. Així que la revista va treure el seu propi llaç; era igual que la de Charlotte Hayley però de color rosa.

Ho va fer a través d'una col·laboració amb la marca de cosmètica Estée Lauder, que va distribuir un total d'un milió i mig de llaços entre les usuàries. Després d'això, Lauder va crear la Fundació d'Investigació per al Càncer de Mama, que ha donat més de 325 milions de dòlars a recerca.

Actualment, el llaç i el color rosa s'han convertit en la forma més senzilla de mostrar suport i solidaritat a una lluita que afecta un gran nombre de dones.

² És el nom que reben els monarques de l'Iran

³ És el terme que s'utilitza per una persona que ha estat segrestada

El càncer de mama en homes és una malaltia poc freqüent. Menys de l'1% de tots els casos de càncer de mama es produeixen en homes.

Alguns creuen que els homes no tenen mames però no és veritat. Tant dones com homes tenim teixit mamari. La diferència és que les diferents hormones en el cos de les nenes i dones estimulen el teixit mamari per desenvolupar plenament les mames. En canvi, el cos dels nens i els homes utilitza molt poc les hormones que estimulen les mames.

En general el seu teixit mamari és llis i petit. No obstant això, pot ser que hagi vist nens i homes amb mames mitjanes o grans. Normalment es tracta només de greix. Però de vegades, els homes poden desenvolupar teixit glandular mamari real a causa de la ingesta de determinats medicaments o nivells hormonals anormals.

Un altra curiositat que he trobat navegant per les xarxes, és en Júlían Ríos Cantú. Un jove científic i empresari de 18 anys que ha creat EVA, una sustentació amb biosensors que detecta els canvis de temperatura en els pits i alerta d'un possible càncer.

Està dissenyat per utilitzar una hora a la setmana i no és un reemplaçament als estudis clínics, sinó que és una professionalització de l'autoexploració.

Segons ell, va prendre la batalla contra al càncer de mama de forma tan personal perquè la seva mare va patir-ho en dues ocasions. La segona, la mamografia no va detectar el tumor en estadi III ⁴. Per culpa d'aquest error van haver de fer-li dues mastectomies. Ell es va adonar que aquests mètodes no eren molt fiables així que va decidir emprendre un nou objectiu, crear un mètode que ajudi a detectar aquest tipus de càncer el més aviat possible.

El gran salt perquè el seu projecte es convertís en una realitat va ser quan van guanyar el concurs a nivell global a Alemanya, el Global Student Entrepreneur Awards el maig de 2017.

Julián Ríos Cantú treballa ara amb el seu equip en una luxosa oficina que els va ser prestada com a part del Premi Nacional Estudiant Emprenedor, organitzat per Entrepreneur 's Organization.

EVA ha aconseguit detectar el 89% de casos, no com l'ultrasó, amb un 63%.

Figura 12. El sostenidor EVA

⁴ Vegeu estadis del càncer de mama

ii. Elements constitutius de la novel·la

i. Ambientació

L'escenari o l'espai on es mouen els personatges és a Frankfurt am Main. Aquesta ciutat té 732.688 habitants en el 2016, amb aquesta xifra podem dir què és la cinquena ciutat més gran d'Alemanya. Forma part de l'estat federal de Hesse. Alguns la consideren com la capital econòmica i financera de la Unió Europea, ja que, té una importància econòmica molt gran.

Alguns edificis i institucions més importants d'aquesta ciutat són, el Banc Central Europeu BCE, l'òpera de Frankfurt, el museu Senckenberg d'història natural (el més gran d'Alemanya), el zoològic de Frankfurt i el jardí botànic Palmengarten, la universitat Johann Wolfgang Goethe, aquesta va ser fundada el 1914 i és, segons el nombre d'estudiants, la quarta més gran d'Alemanya. També hi ha un gran nombre de gratacels, com per exemple, Messeturm, 257 metres, el tercer gratacel més alt de la Unió Europea.

Figura 13. Frankfurt am main

La gastronomia de Frankfurt respon a les necessitats d'un clima fred, on abunda la carn, especialment el porc, la seva salsitxa, sopes, salses i la varietat de plats amb una gran quantitat de patates.

El clima de Frankfurt es troba classificat com a oceànic temperat, bastant suau i agradable per al visitant, ja que la ciutat es troba a la zona del Rin-Main on s'hi pot gaudir una de les temperatures més càlides i bones d'Alemanya.

El Metro de Frankfurt U-Bahn, juntament amb el S-Bahn i els tramvies, són un dels mitjans de transport més utilitzats a la ciutat, es troba gestionat per l'empresa Verkehrsgesellschaft Frankfurt (companyia de transport de Frankfurt).

Una de les activitats preferides pels turistes, és sortir de compres, ja que la ciutat de Frankfurt té des de les botigues exclusives fins a les més populars i el famós mercat de les puces a la vora del riu Main.

Alguns dels llocs que surten en la novel·la:

Gallus és un districte situat a l'oest de la ciutat. Aquí és on la nostra protagonista ha viscut la seva infància, adolescència i encara hi resideix. Aquest districte s'estén fins a Griesheim, on viu la seva nova amiga.

El Bürgerhospital és l'hospital on la nostra protagonista viurà moments inoblidables. Visita freqüentment aquest lloc perquè ha de rebre sessions de quimioteràpia.

El Wacker's coffe shop és la cafeteria on ella i les seves amigues queden cada divendres per parlar i descansar una mica de la rutina.

ii. Punts de vista del narrador

El narrador és un element més, com ho són la història o els personatges. Ha estat creat per l'autor perquè dugui a terme la missió d'explicar la història. L'elecció del tipus de narrador dependrà de la informació de què disposi l'escriptor/a per explicar la història i del punt de vista que s'adopti. Es pot narrar una història des de diferents narradors:

Quan el narrador es troba fora de la història s'anomena narrador extern. Pot ser de diversos tipus:

Omniscient: és el tipus de narrador extern més conegut. El narrador explica la història d'una manera en què ens fa saber que tot ho veu i tot ho sap.

Observador exterior: el narrador veu i explica els fets sense entrar en la descripció dels pensaments o les motivacions ocultes dels personatges.

Editor: simula no ser el creador de la història sinó que es limita a editar un text que ha trobat o que li han confiat.

Si el narrador explica la història en primera persona, parlem de narrador intern. Hi ha diferents tipus:

Narrador Protagonista: el que narra els fets és el/la protagonista de la història

Narrador Secundari: algun altre personatge de menor importància

Narrador Polifònic: diferents versions d'una història, a partir de la reconstrucció de l'argument, des del punt de vista subjectiu dels protagonistes d'aquesta.

Narrador Testimoni: explica els fets per què els coneix, però no hi ha participat.

No totes les obres narratives expliquen històries de ficció. Quan un autor o una autora narra la seva pròpia vida, diem que fa una obra autobiogràfica. Per això l'autor és, alhora, narrador i protagonista de la seva obra. Això es coneix com a narrador en les obres autobiogràfiques. Podem diferenciar dos tipus d'obres:

El diari personal o dietari: l'autor anota els fets de cada dia i els propis pensaments.

Les memòries: l'autor escriu vivències que ha tingut durant un període més o menys llarg de la seva vida.

A la novel·la predominen el narrador intern protagonista i l'intern secundari.

iii. Discurs de la novel·la

El narrador pot reproduir textualment les paraules dels personatges per distanciar d'ells i aconseguir una major objectivitat, o pot acostar-s'hi incloent el seu discurs dins del propi.

Hi ha una varietat d'alternatives per a reproduir les veus dels personatges. Entre elles s'inclouen:

L'estil directe és la forma que fa servir el narrador per reproduir textualment les paraules dels personatges. S'utilitzen marques gràfiques com el guió de diàleg, cometes o dos punts per introduir.

L'estil indirecte és la forma que fa servir el narrador quan en lloc de deixar que els personatges parlin directament, es refereix en el seu propi enunciat el que ells van dir. En la majoria dels casos, el narrador manté el seu registre sense que es contamina amb els corresponents al personatge.

L'estil indirecte lliure és una forma més ambigua en la qual és difícil de vegades identificar quan parla el narrador i quan ho fa el personatge, a qui li pertany cada paraula. El narrador no reproduïx les paraules del personatge sinó que adopta la seva perspectiva. No s'utilitzen marques gràfiques per introduir les paraules del personatge (guions, cometes, verbs com *va dir*, *va pensar*, etc.).

A la novel·la abunda l'estil directe, però en alguns casos s'utilitza l'estil indirecte.

iv. Estructura de la narració

La novel·la consta d'un pròleg, en el qual es parla sobre el concepte de feminisme i la impopularitat que ha anat adquirint al llarg d'aquests anys.

La narració està dividida en quatre parts. A l'introducció de cada una de les parts, he afegit un tros d'una cançó que representa la situació que és vol transmetre en cada una d'elles. En la primera part, he escollit la cançó de *Run the World (Girls)* de Beyoncé. La protagonista de la novel·la en aquesta part mostra la seva preocupació per ser una dona i que no la valorin per les seves qualitats. En la segona part, trobem la cançó *Can't Hold Us Down* de Christina Aguilera. El coratge que transmet aquesta cançó representa la Savanna, la nova amiga de la protagonista que coneix en aquesta part.

En la tercera part, he escollit la cançó *Suggestion* de FUGAZI, un grup d'homes. En aquesta part la protagonista es comença a preguntar perquè ha d'aguantar totes els moments pels que ha hagut de passar en que l'han tractat molt malament per com és. Aquesta cançó reflecteix molt bé aquesta situació.

Finalment, arriba la última part. És la part més emotiva de la novel·la. No he dubtat en triar *All of me* de John Legend. Reflecteix molt bé el moment intens que és viu.

Per demostrar la igualtat de gènere, de les quatre cançons que he posat, dues les han cantat dones i les altres dues homes. He decidit fer aquesta tria per demostrar que la igualtat no és només cosa de dones.

Al final del llibre hi ha la taula, on es poden veure tots els capítols que hi ha. I a continuació he posat una sèrie de frases per reflexionar sobre la igualtat de drets entre les dones i els homes escrites o dites per persones importants que han o estant ajudant a un món amb les mateixes condicions entre els dos sexes.

Per veure com queda l'estructura de la novel·la vegeu l'annex II.

v. Personatges⁵

Sally Norman

És el personatge principal de novel·la. Té vint-i-nou anys i sempre se l'ha jutjat per la seva aparença. Té dues filles i està casada amb en Miles, el seu marit. Porten una relació una mica complicada. Ella pensa que no pot fer res per millorar la seva situació i està condemnada a viure així. Quan rep la notícia que té càncer de mama pensa que la seva vida no pot anar a pitjor. Però tot canvia quan coneix a la Savanna Blues. A partir d'aquí podem observar com la Sally comença a canviar. Ens mostrarà com gràcies a l'amistat pot arribar a ser increïble.

Samantha Smith

És la filla de la Sally. Té nou anys. Ha patit *bulling* i se la rebutjava a l'escola per ser diferent. Les úniques amigues que té se'n riuen d'ella però a l'escola coneix a l'Oliver que el tracten els de la classe igual que a ella. La relació amb la seva mare és magnífica i se l'estima molt.

Mia Smith

És la filla petita de la Sally. Té dos anys. Té un caràcter molt fort i no se li pot portar la contrària.

Miles Smith

És el marit de la Sally però no tenen una bona relació. No treballa, ni ajuda a casa i aquest comportament portarà unes conseqüències.

Henry Norman

És el pare de la Sally. És conscient que mai ha tractat a la Sally igual que els seus germans i per això intentarà fer les paus amb ella perquè se'n penedeix molt.

Rossanna Gibbs

És la mare de la Sally. Una dona amb molt de caràcter que sempre ha ajudat la Sally amb tot i busca que la seva filla sigui lliure sense prejudicis.

Savanna Blues

És la millor amiga de la Sally i té una filla que és diu Abigail. No pot suportar veure una injustícia i sempre intenta ajudar. També té càncer de mama, heretat de la seva mare. El seu marit va morir en un accident de cotxe. El que més s'estima en aquest món és la seva filla. Ajudarà a la Sally a ser molt millor i li farà veure que el físic no és tan important com creu.

Abigail Blues

És la filla de la Savanna i la seva millor amiga és la Samantha. Se li dona molt bé dibuixar.

⁵ Vegeu l'arbre genealògic a l'annex III.

Deborah Osagie

És nigeriana i està farta de com la tracten. És amiga de la Sally i juntament amb altres persones faran grans coses.

Hanan Ziani

És activista i dissenyadora de moda. Està farta que la jutgin pel seu vel i lluitarà per una vida més justa juntament amb altres persones.

Oliver Rahel

És el millor amic de la Samantha. La seva mare va morir quan ell era petit, però sempre ho veu tot amb positivisme. Sempre a l'escola l'han tractat com un ésser estrany.

Nicolas Rahel

És el pare de l' Oliver. Ha hagut de tirar sol amb l'Oliver, ja que la seva dona va morir. Farà tot el possible per acabar amb tots aquests prejudicis.

III.PART PRÀCTICA

“És difícil acomiadar-se de qui no vols que marxi”

Savanna Blues

i.Sinopsi de la novel·la

M'agradaria poder veure'm al mirall i pensar que estic preciosa. Però jo quan em miro, només veig una dona plena d'imperfeccions. Sé que hauria d'estar orgullosa de mi mateixa, però, hi ha certa gent que m'impedeix estar-ho. Sobretot quan he descobert el que eren aquells bonys sota el pit.

Això és el que pensa la Sally, una mare de 29 anys que està cansada que la jutgin pel seu físic.

Revolution ens mostra la realitat d'aquest món i com unes persones increïbles juntament amb la Sally volen acabar amb tots aquests prejudicis. ⁶

⁶ La novel·la s'ha entregat a part.

IV.CONCLUSIONS

Com ja he comentat a la introducció volia crear una novel·la i publicar-la. Sabia que era complicat de fer però durant aquest temps he après que si no tens la força de voluntat i la paciència que es requereix pot costar molt més realitzar un bon treball. Però jo vaig gaudir molt quan estava escrivint la novel·la perquè sentia que m'estava desfogant a través de les paraules i penso que aquest llibre pot fer-nos veure la realitat, el món que estem vivint. I ho dic en primera persona del plural perquè durant aquest període que he estat escrivint, he reflexionat molt i m'he adonat que per canviar el món primer s'ha de canviar un mateix.

Quan vaig començar a escriure la novel·la, em sentia molt aclaparada perquè volia que el text estigués ben escrit; però, sincerament, no em sentia còmode perquè no m'agradava, com m'estava quedant. Vaig decidir començar a escriure el llibre de nou quan em sentís a gust. I així va ser. Escrivia per passió, m'agradava el que estava escrivint. Amb el temps, em vaig adonar que és cert que les normes ortogràfiques i gramaticals són importants però el més important és el que vols transmetre.

He tingut algunes dificultats mentre escrivia, ja que a vegades em costava avançar perquè no sabia com descriure les situacions o no trobava les paraules exactes per expressar com se sentien els personatges. Però malgrat això, des d'un principi tenia clar el que volia explicar.

Quan vaig acabar la novel·la, un amic meu es va oferir per ajudar-me a crear la portada del llibre. Després de diversos intents, la plataforma *Create Space* ens la va acceptar i sincerament, crec que la portada expressa perfectament el contingut de la novel·la.

Amb tot això dit, penso que l'objectiu principal s'ha aconseguit i el resultat final m'agrada molt.

Altres objectius que em vaig proposar a nivell personal s'han complert perfectament. Considero que ara tinc més coneixement del feminisme i el càncer de mama. Per això, penso que informar-se abans d'un tema que vols explicar és molt important. També idees que tenia al cap que eren errònies les he pogut descartar gràcies a la recerca contínua que he fet al llarg d'aquest temps. Per exemple, ara sé que el feminisme no busca el poder de les dones sinó la igualtat de gènere.

Sé que hi haurà persones que no els hi agradi la meua novel·la i altres que els hi encantarà. Potser hi haurà gent que valorarà la gramàtica i l'ortografia i altres que valorin el contingut. Però tinc clar que totes les critiques me les prendré positivament perquè m'ajudaran a créixer com a persona i com a escriptora.

V. WEBGRAFIA

- . (sense data). *Com elaborem una entrevista?* Consultat el 22 / 03 / 2018, a GOOGLE SITES: <https://sites.google.com/site/redacespecialitzada/com-es-compon-un-text>
- Acosta, C. (30 / 10 / 2012). *Expoknews*. Consultat el 03 / 08 / 2018, a <https://www.expoknews.com/el-origen-del-lazo-rosa-en-el-cancer-de-mama/>
- AECC. (sense data). *Associació Espanyola Contra el càncer*. Consultat el 13 / 07 / 2018, a AECC: <https://www.aecc.es/ca>
- Alarcón, A. (Dijous / 06 / 2009). *Blog de cancer*. Consultat el 12 / 07 / 2018, a <http://blogdelcancer.blogspot.com/2009/07/diferencias-de-tumores-benignos-y.html>
- American Cancer Society. (sense data). Consultat el 12 / 07 / 2018, a <https://www.cancer.org/es/cancer/aspectos-basicos-sobre-el-cancer/preguntas-que-la-gente-hace-sobre-el-cancer.html>
- Enfermedades, C. p. (24 / 03 / 2017). *Centres per el Control i la prevenció de malalties*. Consultat el 15 / 07 / 2018, a CDC: https://www.cdc.gov/spanish/cancer/breast/basic_info/symptoms.htm
- Foundation, W. (30 / 07 / 2018). *Wikipedia*. Consultat el 12 / 09 / 2018, a Wikipedia: <https://ca.wikipedia.org/wiki/Novel%C2%B7la>
- Foundation, W. (14 / 2 / 2018). *Wikipedia*. Consultat el 12 / 9 / 2018, a https://ca.wikipedia.org/wiki/Estil_directe_i_indirecte_als_texts_narratius
- Foundation, W. (23 / 08 / 2018). *Wikipedia*. Consultat el 12 / 09 / 2018, a https://ca.wikipedia.org/wiki/Frankfurt_del_Main
- ICarito. (sense data). *Com realitzar i redactar una entrevista*. Consultat el 22 / 03 / 2018, a <http://www.icarito.cl/2009/12/44-5314-9-como-realizar-y-redactar-una-entrevista-periodistica.shtml/>
- KienyiKe. (28 / 03 / 2017). *KienyiKe*. Consultat el 03 / 08 / 2018, a <https://www.kienyike.com/emprendimiento/brasier-cancer-de-seno>
- TECHNOLOGIES, H. (sense data). *HIGIA TECHNOLOGIES*. Consultat el 03 / 08 / 2018, a <https://www.higia.tech/es/eva>
- Velasco, D. J. (sense data). *Societat Espanyola d' Oncologia Mèdica*. Consultat el 12 / 07 / 2018, a SEOM: <https://www.seom.org/es/informacion-sobre-el-cancer/que-es-el-cancer-y-como-se-desarrolla>

LLIBRES:

- Palacio, R. *Wonder*. La Campana. (2012)
- Santos, C. *Demana'm la lluna*. Edebé. (2007)
- Santos, C. *Mentida*. Edebé. (2015)

VI.AGRAÏMENTS

Encara no he trobat les paraules exactes per expressar la meua gratitud a totes les persones que m'han ajudat a poder fer possible realitzar aquesta novel·la. Durant aquests mesos he conegut unes persones increïbles que han ajudat a fer el meu somni possible, crear una novel·la. Per això els hi vull agrair amb tot el meu cor que sense ells, tot aquest somni no hagués estat possible.

En primer lloc, a la meua fantàstica mare per introduir-me en el meravellós món de la lectura des de ben petita i pel seu suport constant per ajudar-me a ser la millor versió de mi. Sense tu, possiblement, no m'hagués animat a escriure la meua primera novel·la.

A la meua tutora, per ser una de les millors persones que he tingut al meu costat durant aquest projecte. Ets única i t'agraeixo moltíssim l'esforç que has fet per ajudar-me a tirar endavant.

Moltíssimes gràcies a l'Anass Arrahi, per haver-me ajudat a crear la portada del llibre, per saber-me escoltar i ser tant pacient. Només puc dir que ets increïble.

Estic immensament agraïda a la Hanan Azzarouali, per ser tan esplèndida. Moltes gràcies per ajudar-me, per escoltar les meves idees i donar-me els millors consells. No vull perdre't mai.

I a tu Dolors, per fer veure'm que sóc capaç d'aconseguir qualsevol cosa. Has sigut un pilar fonamental, gràcies pel teu positivisme. Necessitem més dones com tu perquè ets genial!

I, finalment, gràcies a tots els homes i dones que lluiten per una vida més justa.

VII.ANNEXOS

Annex I: Entrevistes

i. Entrevista a Nassira Ghanam

La Nassira Ghanam és la meva tieta, gràcies a ella he pogut crear la protagonista de la novel·la, ja que, m'he inspirat amb la seva experiència amb el càncer de mama. Té 32 anys i és mare de dues filles. És empleada de la judicatura al tribunal laboral de Frankfurt am main (Alemanya). Ella lluita pels drets de la dona perquè vol aconseguir la igualtat entre els dos gèneres.

La vaig entrevistar per poder elaborar la novel·la correctament i amb tots els detalls. En va sortir una entrevista molt completa que em va permetre tenir un coneixement molt més ampli del càncer de pit. una entrevista molt completa, reproduïda a continuació , en la qual va haver-hi moltes emocions:

En quin moment vas decidir anar a fer-te una mamografia?

Tot va començar a l'estiu del 2015. Vaig deixar d'alletar a la meva filla petita i vaig començar a notar sota el meu pit bonys de diferents mides. Al principi em pensava que era per haver deixat d'alletar perquè amb la meva filla gran em van sortir també aquesta mena de bonys. El problema va ser que cada vegada els notava més perquè es feien més grans, cosa que no em passava amb la meva filla gran. Vaig decidir anar a la meva pediatra i em va dir que em fes una mamografia per poder saber ben bé què passava.

Fa mal la mamografia?

Moltes dones no la fan perquè es pensen que fa mal i no és així. Al principi resulta incòmode perquè et comprimeix el pit però no és dolorós. Ha de quedar clar que totes les dones se l'han de fer un cop cada any o cada dos per evitar malalties.

Et van fer altres proves?

Sí. Em van fer una biòpsia que consisteix a agafar cèl·lules de la zona en què sospitem i analitzar-les al laboratori per veure si són cancerígenes o no.

Com et vas sentir quan et van donar els resultats?

Mira, ningú s'espera que li diguin que té càncer de mama. Recordo que faltaven cinc dies per anar de vacances al Marroc, on hi havia tota la família esperant-me perquè arribés i així passar-ho bé. Però...saps? La vida a vegades et vol fer veure que no tot és felicitat, hi ha moments durs i en aquests moments té n'adones del verdader valor de la família, els amics... l'entorn en general.

El dia que vaig anar a buscar els resultats no estava gens preocupada. Estava pensant en les vacances, ja les tenia planificades pobre de mi (somriu i té llàgrimes als ulls). Jo vaig ser la primera en arribar per recollir els resultats de les proves i l'última de sortir de l'hospital. Els metges no sabien com dir-m'ho. Quan la infermera va començar a explicar em va agafar la mà i en aquell moment vaig entendre què tenia. No va ser fàcil i no volia que ho sàpigues ningú perquè sempre he volgut mostrar la part bona de mi.

A quina edat et van diagnosticar càncer de mama? Com et van tractar?

Amb 29 anys, molt jove. Van ser onze sessions de quimioteràpia i després una operació en la qual em van treure el pit.

Com et vas sentir després de les sessions de quimioteràpia?

Em sentia molt dèbil, em van caure tots els cabells i no podia aguantar el dolor. A vegades vomitava i havia de fer la quimioteràpia perquè ho havia expulsat tot. Però després de tot això te n'adones de la força que té el cos humà d'aguantar-ho tot. De veritat, és impressionant.

Et senties sola?

Al principi sí, però després veia que tothom em volia ajudar, tots volien cuidar-me. En aquestes situacions te n'adones del poder de la humanitat.

Quan anava a les sessions sempre hi havia dones i homes a l'hospital que tenien una situació semblant a la meua però eren grans. Un dia vaig conèixer una noia un any més gran que jo. Des d'aquell dia ens vam fer molt amigues. M'encanta com és ella s'ho pren tot amb alegria i això et fa sentir molt bé. Tenim tantes anècdotes a l'hospital!

Me'n pots explicar una?

I tant! Mira, el primer dia que la vaig conèixer estàvem assegudes esperant el nostre torn. El que em va impactar d'ella és que tenia tots els cabells intactes, eren preciosos! Li vaig dir que tenia els cabells en molt bon estat i li vaig preguntar quin era el mètode que feia servir per mantenir-los. Ella em va dir que allò era una magnífica perruca. Jo li vaig dir que li quedava molt bé. Al cap de deu minuts es va asseure al meu costat i em va dir que des que havia començat amb la perruca lligava més. Ho va dir tant fort que la gent de la sala se'ns va quedar mirant i vam començar a riure. La meua amiga és tan divertida! És que per un moment se'm va oblidar que estava a l'hospital en una sessió de quimioteràpia. Persones com ella són les necessitem en aquest món.

Les teves filles ho sabien?

En veritat no ho sé. Jo mai he dit el que em passava a les meves filles perquè no volia que es preocupessin però sí que m'han vist plorar i m'han ajudat a estar feliç. Potser la meua mare o algú de la família els va comentar alguna cosa perquè sí que les notava més tristes i intentaven comprendre'm per això dic que no ho sé, però segurament saben que estava malalta però no de què.

Quin va ser el dolor més fort que vas tenir físicament?

Els cabells. No pel fet que m'haguessin caigut perquè al final sempre creix. El que em passava és que notava com cada pèl m'enrampava tota l'estona i no ho podia suportar. Això era un efecte secundari de la quimioteràpia. Vaig decidir rapar-me en comptes d'esperar que els cabells em caiguessin.

Com va ser el dia de l'operació?

Estava tan nerviosa que pensava que em podria desmaiar en qualsevol moment. Hi havia la meua família donant-me suport, però sentia que era incapaç de vèncer el càncer; però al cap de dues hores es va acabar.

Has canviat la teva manera de viure després de tota aquesta experiència?

Mira, sempre m'han agradat les frases que et fan reflexionar, però mai les havia aplicat a la meua vida perquè des de petita he tingut por al canvi. Però Ghandi va dir: *Viu com si anessis a morir demà, aprèn com si anessis a viure per sempre.*⁷Aquesta frase m'ha marcat molt positivament i m'ha ajudat a no pensar tant en el futur i viure més el present.

⁷ Aquesta frase ens vol fer veure el valor al present però hem de recordar que tenim un passat i un futur pel que lluitar.

ii. Entrevista a Mohamed Ghanam

En Mohamed Ghanam és el meu pare. És encarregat de muntatges prefabricats. La seva passió és viatjar, cosa que fa molt en el seu ofici. Ell diu que el poder de viatjar et fa ser més tolerant i sents com el món és teu.

Li costa manifestar els seus sentiments i quan van diagnosticar el càncer a la seva germana va entendre que plorar i sentir ràbia és cosa d' humans i no està malament fer-ho.

A continuació hi ha l'entrevista que li vaig fer que em va ajudar a tenir una visió més àmplia del que li va passar a la meva tieta:

Ens pots explicar com et vas sentir i vas reaccionar quan et van dir que la teva germana tenia càncer de mama?

Recordo que estàvem a casa de la meva sogra sopant al Marroc. Estava molt content perquè faltava poc perquè vingués la meva germana i així està tots junts per anar a visitar llocs. Vaig rebre una trucada de la Nassira i vaig contestar. Estava plorant i jo li deia què passava. M'ho va explicar tot i em vaig quedar paralytitzat no sabia què fer. Vaig acabar la conversa i vaig sortir ràpid per anar a casa de la meva mare. No havia avisat ni a la meva dona ni als meus fills perquè estava trist, tenia llàgrimes; no m'agrada que els meus fills em vegin trist, això va en contra dels meus principis.

Quan vaig arribar a casa de la meva mare no sabia com dir-li-ho. Va obrir la porta i li vaig dir: la Nassira no vindrà al Marroc.

En aquell moment la meva mare es va quedar paralytzada i li vaig explicar tot. Al cap d'un quart d'hora van arribar la meva dona i el meu pare. No entenien res. El meu pare no s'ho creia i va tardar dies a creure-s'ho. El dia següent vaig fer anar la meva mare a Alemanya en avió. Crec que va ser una bona decisió.

Com va afectar el fet que no estiguessis al seu costat?

Principalment sentia impotència i estava enfadat amb mi mateix perquè no podia fer res. Jo sempre he sigut una persona exigent en mi mateix i això ha causat que em sentís malament amb mi mateix perquè pensava que no estava ajudant.

Després d'aquesta experiència ha canviat la relació amb la teva germana?

Bé...Jo ara sento que la protegeixo més no sé si m'entens, o sigui que no vull que ningú li faci mal. Però crec que això ens ha unit més. Que quedi clar que sempre li he fet costat! (riu) Però ara faig el possible per trobar-me almenys un cop l'any amb ella perquè vaig estar a punt de perdre la meva germana i em sentia molt decebut, perquè sentia que no havia fet res per ella i ara veig el valor de tenir germans. En tinc dos i són genials!

Sabem que al teu pare li va costar molt entendre el què li passava a la seva filla, em pots explicar com va ser?

D'acord, quan li vaig dir a la meva mare també hi havia el meu pare, però notava com si no s'ho acabés de creure. Van passar setmanes fins que va entendre la gravetat de la

situació, però no és perquè no ho entengués sinó perquè no volia entendre-ho, no volia acceptar que li havia tocat a la seva filla.

iii. Entrevista a Khamissa Lebrahimi

La Khamissa Lebrahimi és la meva àvia. Té seixanta-dos anys i ha sigut capaç de mantenir una família unida malgrat a les diverses dificultats que s'han hagut d'enfrontar.

A continuació us passo l'entrevista que li vaig fer, en la qual vaig poder entendre com ho passa una mare que té una filla amb càncer de mama:

Quina va ser la sensació quan et van dir què li passava a la teva filla?

Se'm van unir una barreja de sentiments que no sabia com gestionar-los perquè la relació amb la meva filla en aquell moment no era molt bona i això va provocar que m'autoculpabilitzava del que havia succeït a la meva filla. Desitjava que no li hagués passat a ella sinó a mi, total, jo ja soc vella.

Sentia sobretot ràbia i frustració per no estar amb ella, per no ajudar-la....

Quan vas anar a Alemanya, com l'ajudaves?

Jo m'encarregava de les tasques de la casa i cuidava a les seves filles; tot això amb l'ajuda del seu home. Ella descansava i sortia amb una amiga que tenia per oblidar tot el que estava patint.

El dia de l'operació com va ser?

Una barreja d'emocions. Per una part sentia felicitat perquè ja s'acabava aquest malson; però per l'altra tenia por per si sortia alguna cosa malament.

Me'n recordo que la seva amiga s'operava el mateix dia que la Nassira però una hora abans. Quan la meva filla es va despertar, es va aixecar i va anar directe a l'habitació del costat, on hi havia la seva amiga. Van començar a riure i abraçar-se, vaig veure amb els meus propis ulls una amistat fidel, real... M'agradaria haver tingut una amiga així.

Sempre has sigut una dona molt positiva, però quines coses negatives en treus del càncer?

D'aquesta malaltia només en puc treure coses bones, el vincle que tenim ara la meva filla i jo és tan fort que no podríem viure una sense l'altra perquè ara sabem el valor de la vida, de poder respirar aire fresc, de poder caminar amb les teves cames, entre altres coses. A més el carisma i la preocupació que reps dels altres és tan únic que et fan veure que l'existència de la humanitat és real.

Normalment quan parlem d'aquest tema se't nota preocupada, per què?

No sé si ho saps, però el càncer mai desapareix. Sempre hi ha probabilitats de què torni perquè no hi ha una cura efectiva. Cada vegada que veig a la meva filla em preocupo molt, tinc por de tornar a viure la mateixa situació perquè la meva filla és jove i encara té una vida per endavant.

Què els diries a totes aquelles mares que estan en una situació semblant?

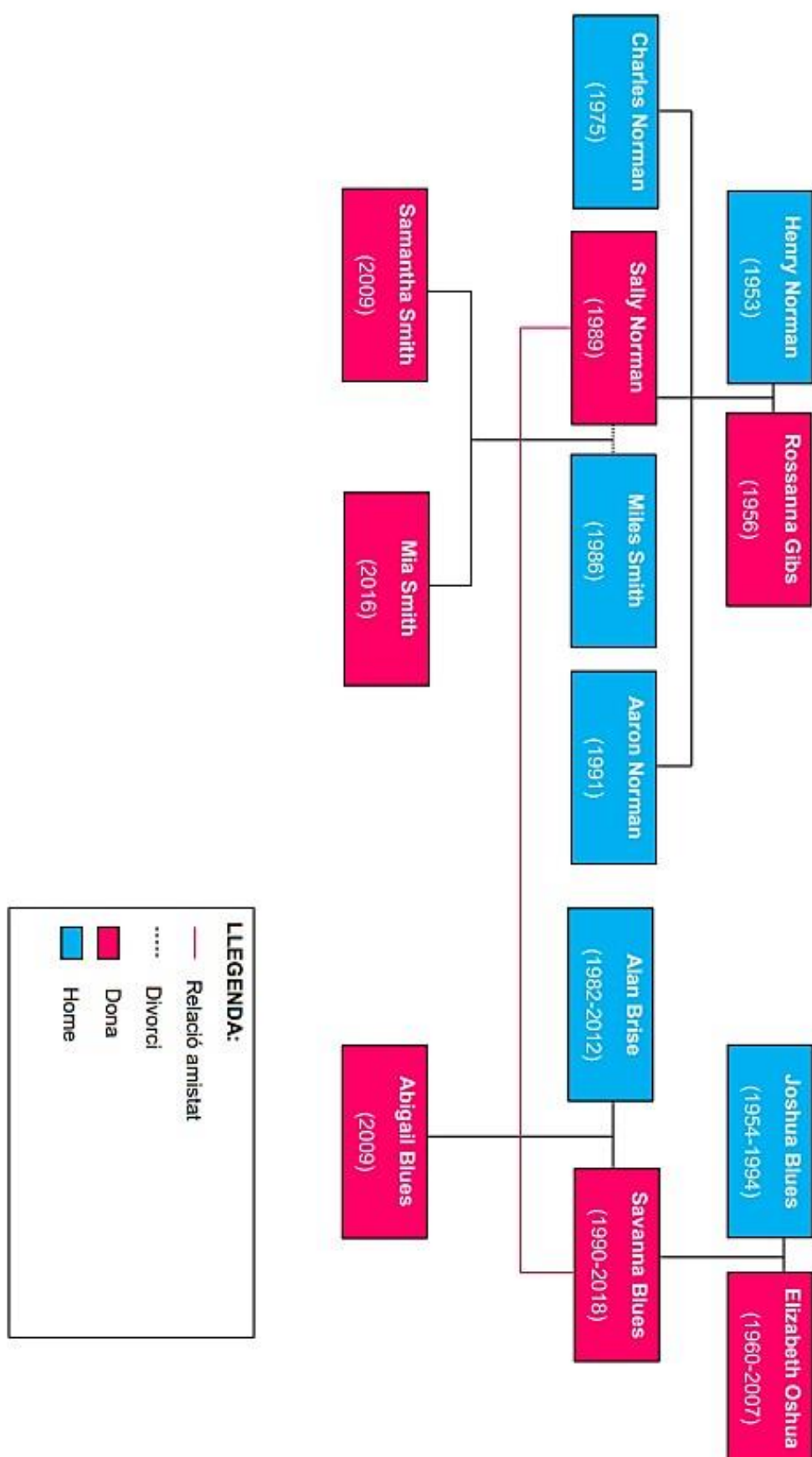
No ho vegis com una cosa negativa, només és la vida posant-nos a prova i sobretot aprèn, aprèn a valorar-te i a valorar als teus fills, aprèn a sobreviure, aprèn d'aquesta

malaltia, el càncer t'ajuda a entendre tot el que et passa. I per últim, viu cada dia com un regal per estar amb els teus fills.

Annex II: Taula de la novel·la

PRÒLEG	7
PRIMERA PART	9
Imperfecte	11
Nova rutina	15
Com vaig saber-ho	20
Els resultats	23
El somni	27
SEGONA PART	29
Primera sessió	31
No vull ser com tu	38
Mentides incontrolables	41
Al cotxe	46
Vacances?	52
Infidel	56
TERCERA PART	61
Nou look	63
Estimada mort	68
Els homes també sumen	71
Tu no ets normal	74
El vel tapa el meu cabell no la ment	80
Sorpresa	85
El desig	90
Revolution	93
Última sessió	95
QUARTA PART	97
Perdó	99
Nova imperfecció	103
No te'n vagis	105
Nit fosca	108
Per sempre	110

Annex III: Arbre genealògic

Annex IV: Disseny de la portada del llibre

